

Și totuși, decizia de mâine se ia pe intuiție.

DESPRE CE E VORBA AICI

Ai datele. Ai grila. Ai poziția față de piață. Și totuși, decizia strategică de mâine se ia tot pe intuiție — pentru că nu ai un loc unde să o testezi înainte să coste.

DIN ACEASTĂ BROȘURĂ VEI AFLA

- 1 de ce datele pe care le ai deja nu îți arată tot ce contează — și ce anume îți lipsește ca să anticipezi efectele reale în organizație
- 2 cum să construiești scenarii paralele înainte de orice confirmare, cu patru parametri pe care îi controlezi tu
- 3 ce îți spune primul rezultat al simulării despre cât poate duce structura actuală o decizie strategică
- 4 în ce fel scenariul confirmat intră direct în documentele existente și îți lasă decizia demonstrabilă din date, nu doar afirmată

VERSIUNEA ONLINE

Scanează pentru broșura interactivă — cu voce, film și grafice care se ivesc la scroll.

01

Datele sunt acolo. Consecințele, încă nevăzute.

Temelia obiectivă — ierarhia, grila, poziția față de piață — îți spune cu precizie unde ești azi. Nu îți spune ce se propagă în organizație când aplici o decizie strategică: unde apare presiunea, ce se fracturează, ce nu poate duce structura actuală.

Datele sunt acolo. Consecințele, încă nevăzute.

Variabilele unei decizii strategice sunt interdependente — se mișcă simultan.

INTUIȚIA
Variabile, pe rând

- Climat
- Coerență
- Capacitate de obiectiv
- Buget de compensare

SIMULATORUL
Toate, deodată

- Interdependențe, nu izolate
- Calculat simultan
- Consecințe vizibile înaintea

Testarea prealabilă nu elimină riscul — îl face calculabil înainte să se materializeze.

- Variabilele unei decizii strategice sunt interdependente — climat, coerență, capacitate de obiectiv și buget de compensare se mișcă simultan — și niciuna nu poate fi izolată fără să le distorționezi pe celelalte.
- Intuiția le tratează secvențial; calculul le tratează împreună — diferența nu e de viteză, ci de acuratețe.
- Costul erorii nu apare în niciun raport până nu e deja plătit — testarea prealabilă îl face vizibil înainte să se materializeze.

PE LARG

„Interdependente simultan” înseamnă concret: deschizi o linie nouă de servicii — cerința de roluri noi presează grila salarială, rolurile noi cer competențe pe care climatul actual le poate susține sau nu, coerența dintre ce declari și ce faci se recalibrează față de noua direcție. Toate în același moment. Simulatorul le calculează pe toate deodată.

Diferența de acuratețe față de intuiție e structurală, nu de experiență: un director cu zece ani în rol poate estima bine efectul pe una sau două variabile, dar nu poate estima simultan efectul pe cinci variabile interdependente fără să sacrifice precizia pe unele dintre acestea. Calculul nu înlocuiește judecata — o informează acolo unde judecata singură nu ajunge.

Costul invizibil al erorii are o formă concretă: oameni care se nu se mai implică înainte să plece, procese care se degradează fără un semnal clar, obiective ratate pe care le atribuie pieței în locul deciziei care le-a produs. Testarea prealabilă nu elimină riscul — îl face calculabil înainte să se materializeze.

Înainte să știi ce poți testa, trebuie să știi cu ce date pornește simulatorul — și de unde vin ele.

02

Ce intră în simulator și ce parametri ai mână.

Datele din care pornește simulatorul nu sunt medii de industrie — sunt datele organizației tale: climatul măsurat, indicele de coerență calculat, structura de roluri și indicatorii de performanță documentați din etapele anterioare.

Simulatorul de decizii strategice îți pune în mână patru tipuri de parametri — decizia strategică testată, variabilele de structură, țintele de obiectiv și orizontul de timp — și îți permite să construiești scenarii paralele înainte să confirmi orice.

- Decizia strategică testată poate fi o restructurare, o extindere, o schimbare de direcție sau o combinație — o descrii în termeni organizaționali, nu financiari.
- Variabilele de structură includ rolurile afectate, procesele implicate și clasele salariale atinse — le modifizi individual sau combinat.
- Țintele de obiectiv intră ca cerințe concrete: ce trebuie să producă organizația, nu doar ce vrea să atingă.
- Scenariile paralele se compară față de starea confirmată — nu față de alte scenarii în vid, ci față de un punct de referință stabil.

PE LARG

„Descrii în termeni organizaționali” înseamnă că nu introduci un număr financiar — introduci o decizie cu consecințe structurale: „adăugăm o echipă de manageri conturi mari, în zona de vest” se traduce automat în cerințe de roluri, presiune pe clasele salariale relevante și impact pe climatul echipelor existente. Traducerea o face motorul, nu tu.

„Individual sau combinat” înseamnă că poți testa simultan ce se întâmplă dacă restructurezi o echipă și ajustezi o clasă salarială în același scenariu — efectul agregat e vizibil dintr-o singură rulare. Nu construiești două scenarii separate când decizia reală implică ambele modificări.

Țintele de obiectiv ca cerințe concrete: „creștem cifra de afaceri cu 30% în 18 luni” se traduce în cerințe specifice de capacitate — roluri, competențe, procese — pe care motorul le compară cu ce există azi. Decalajul e calculat, nu estimat.

Compararea față de starea confirmată — nu față de alte scenarii — îți dă un punct de referință stabil: dacă scenariul A și scenariul B produc ambele o deteriorare a coeziunii echipelor, le vezi pe amândouă față de aceeași referință. Devierile sunt măsurate.

Ce intră în simulator și ce controlezi.

Patru parametri în mână — descrii în termeni organizaționali, nu financiari.

PARAMETRU	Ce intră obiectiv	În ce termeni
Decizia strategică	Restructurare / redirecție / direcție	Organizațional
Variabile de structură	Roluri, procese, clase atinse	Individual sau combinat
Ținte de obiectiv	Ce trebuie să producă organizația	Cerințe concrete
Orizontul de timp	În cât timp se produce	Trimestre / ani

Scenariile se compară față de starea confirmată — un punct de referință stabil.

Fraza e corectă — fără virgulă înainte de „și” copulativ care leagă două complementele ale aceluiași verb. Confirmată ca PASS pe această linie.

03

Rezultatul arată trei lucruri simultan. Primul la care te uiți e presiunea.

Ai construit scenariul pe datele organizației tale — acum rezultatul aduce în în față cifre, distribuții și indicatori. Citirea rezultatelor urmează o logică specifică deciziilor strategice, diferită de logica grilei salariale sau a ierarhiei de valoare.

Rezultatul simulării arată simultan: presiunea pe structura actuală, efectul pe indicii de coerență și devierile față de capacitatea de obiectiv. Primul lucru la care te uiți e presiunea — ea îți spune dacă decizia e digerabilă de organizația actuală sau dacă cere o intervenție prealabilă.

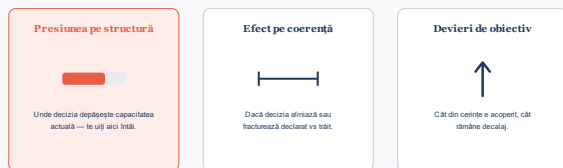
CONSTRUIEȘTE CU TEMEI

2

jobgrade.ro

Rezultatul arată trei lucruri. Primul e presiunea.

Presiune pe structură — efect pe coerență — devieri de obiectiv — în această ordine.

Dacă presiunea e negestionabilă, restul devine secundar — întâi fezabilitatea structurală.

- Presiunea pe structură arată unde decizia depășește capacitatea actuală — roluri, procese sau clase salariale care nu pot duce cerința.
- Efectul pe indicele de coerență arată dacă decizia aliniază sau fracturează relația dintre ce spune organizația și ce face.
- Devierile față de capacitatea de obiectiv arată câte din cerințele calculate sunt acoperite de ce există azi și câte rămân ca decalaj de adresat.
- Ordinea de citire contează: presiunea mai întâi, coerența după, devierile la final — fiecare nivel presupune că l-ai parcurs pe cel anterior.

PE LARG

Presiunea gestionabilă față de presiunea care cere intervenție prealabilă: dacă decizia adaugă cerințe pe roluri care există și au capacitate disponibilă, organizația poate duce decizia fără modificări structurale. Dacă cerința depășește capacitatea rolurilor existente sau cere competențe absente, rezultatul marchează explicit unde e ruptura și ce tip de intervenție o adresează.

Efectul pe coerență e calculat pe dimensiunile specifice ale indicelui tău — nu o evaluare generică. Dacă decizia testată contrazice o valoare declarată cu coerență ridicată, rezultatul arată fractura specifică: pe ce dimensiune, cu ce magnitudine, față de ce nivel curent. Nu „decizia e incoherentă” — ci „decizia produce o deviere de X puncte pe dimensiunea colaborare, unde coerența actuală e la Y.”

Devierea față de capacitatea de obiectiv sunt listate pe componente: dacă obiectivul cere o capacitate de livrare pe care departamentul de operațiuni nu o are azi, rezultatul arată exact asta — nu o estimare vagă, ci o cerință specifică de roluri, competențe și procese, cu decalajul calculat față de ce există.

Ordinea de citire nu e arbitrară: dacă presiunea este negestionabilă, efectul pe coerență și devierile de obiectiv devin secundare — mai întâi stabilești dacă decizia e fezabilă structural, apoi analizezi consecințele ei mai fine. Dacă sari la coerență fără să fi citit presiunea, riști să optimizezi un scenariu care nu e viabil.

Ai citit rezultatul — acum rămâne pasul care contează cel mai mult: ce faci cu el și ce rămâne în document după ce decizi.

04**Scenariul confirmat intră în structură. Și pasul următor ți-l deschizi singur.**

Ai scenariul pe care vrei să îl aplici — confirmarea lui nu produce un document nou, ci actualizează structura existentă cu o înregistrare clară a ce s-a schimbat, față de ce și pe ce bază.

Scenariul confirmat actualizează rapoartele de climat, coerență și planul de dezvoltare în același document — nu creează un document paralel. Decizia rămâne a ta; ceea ce câștigi este că poate fi demonstrată cu date, nu doar afirmată.

- Confirmarea actualizează documentele existente — continuitatea temeiului procedural e păstrată, nu fragmentată în versiuni paralele.
- Diferența este concretă și în același format ca restul documentului: ce s-a schimbat, pe ce componentă, față de ce stare anterioară și cu ce efect calculat.
- Decizia rămâne a ta — cu mai multă claritate despre ce știi și ce rămâne deschis.
- Structura actualizată după simulare e baza de la care ciclul următor de modelare pornește — nu reconstruiești de la zero.

PE LARG

„Același document, nu unul paralel” înseamnă că nu ajungi cu două versiuni ale raportului de coerență în circulație — una dinainte de decizie, una după. Există un singur document, cu un jurnal care înregistrează istoricul: starea anterioară, ce scenariu a fost confirmat, când și pe ce bază. Deciziile operaționale care urmează — recrutare, formare, ajustare salarială — pornesc toate de la aceeași versiune.

Diferența concretă arată astfel: „Decizie confirmată: extindere echipă manageri conturi mari, zona vest. Presiune absorbită prin: recrutare două roluri noi în clasa 3. Efect pe coerență, dimensiunea colaborare: +0,4 puncte față de starea anterioară. Deviere de obiectiv rămasă: capacitate operațională la 78% din cerință — adresată prin plan de formare T2.” Nu o notă de subsol — o înregistrare cu aceeași trasabilitate ca evaluarea inițială.

„Micșorează incertitudinea, nu o elimini” — formularea contează: o decizie strategică are întotdeauna variabile pe care niciun calcul nu le acoperă complet — reacția pieței, comportamentul competiției, dinamici interne imprevizibile. Ce câștigi e că variabilele calculabile sunt calculate, iar decizia pornește de la ce știi, nu de la ce presupui.

Ciclul următor de modelare pornește de la structura actualizată: când apare o nouă oportunitate sau o nouă presiune externă, nu reconstruiești analiza de la zero — ai deja climatul remăsurat, coerența recalibrată și decalajele de capacitate documentate. Fiecare ciclu adaugă un strat — organizația se cunoaște mai bine pe sine și decide mai bine.

Scenariul confirmat intră în structură.

Confirmarea actualizează climatul, coerența și planul — nu creează un document paralel.

Structura actualizată e baza de la care pornește ciclul următor de modelare.